

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองท้องถิ่นคือ การปกครองที่ราชการบริหารส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์การที่มีอิสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่และประชากรเป็นของตนเอง ประการสำคัญของค์การตั้งกล่าวต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ใน การปฏิบัติอย่างเหมาะสม การมอบอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามเจตนาณั้นของการปกครองระบบประชาธิปไตยไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา การตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงานและร่วมรับบริการสาธารณะต่างๆ อายุ่ไร้ตามแม้ว่าการปกครองท้องถิ่นจะมีอิสระในการดำเนินงานแต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลาง (วุฒิสาร ต้นไชย. 2552 : 7) บทบาทหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การจัดระบบบริการสาธารณะขึ้นเพื่อฐานรวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอกย้ำภายใต้การควบคุมและกำกับอย่างใกล้ชิดจากราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค แต่หลังจากที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่มีเจตนาณั้นสูงเน้นการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ ทั้งนี้รัฐจะกำกับดูแลได้เท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศ นอกจำกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระในการบริหารจัดการ ของตนเองแล้วรัฐธรรมนูญ ฉบับดังกล่าวยังส่งผลให้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะและการจัดสรรสัดส่วนภัยและอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนดำเนินการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้มีศักยภาพในการรองรับภารกิจที่ถ่ายโอน ในขณะเดียวกันก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน

บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเอง เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นได้โดยตรง และเพื่อให้การบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม จึงกำหนดให้คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นดังกล่าว มีลักษณะไตรภาคี ประกอบด้วย ผู้แทนจากส่วนราชการท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกลาง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ดำเนินการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการมาตราฐานการบริหารงานบุคคล รวมทั้งกำหนดให้มี ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐาน และแนวทางการบริหารงานบุคคล รวมทั้งกำหนดให้มี ดำเนินการคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบในงานธุรการ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้การกำหนดค่าใช้จ่ายดำเนิน กำลังคนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่า ร้อยละ 40 ของเงิน งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่ได้ การค่าใช้จ่าย โอนภารกิจ และบุคลากรตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความต้องการ ให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงานบุคคลของตนเองตามพระราชบัญญัติระบบที่บังคับใช้ บุคคลส่วนท้องถิ่น มีผลกระทำต่อการบริหารจัดการและการบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ (นครินทร์ เมม ไตรรัตน์และคณะ. 2546 : 1-2) องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีภารหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการค่าใช้จ่าย โอนภารกิจ จากราชการภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะประสบปัญหาการบริหารจัดการด้าน บุคคล ให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจ เนื่องจากข้อจำกัดการใช้จ่ายงบประมาณด้านบุคคล ซึ่งจะอยู่อีกสี่ล้านบาทเพิ่มเติบโตตามจำนวนพนักงานส่วนท้องถิ่นที่จะมีเพิ่มขึ้นจากการค่าใช้จ่าย โอน

บุคลากรจากภาควิจัย

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทย
 เพราะท้องถิ่นเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดพื้นบ้านประชาชนมากที่สุด สามารถรับทราบปัญหา
 ความต้องการของพื้นบ้านประชาชนและเข้าไปดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาท้องถิ่น
 ได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการนำด้วยกันทุกๆ
 บำรุงสุขแก่พื้นบ้านประชาชน โดยมีการกิจกรรมคือการขับระบบบริการสาธารณูปโภคพื้นฐาน
 การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อประโยชน์ประชาชนในท้องถิ่นของตน ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอิสระใน
 การกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง โดยรัฐจะ

ทำหน้าที่กำกับดูแลเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ประเทศและประชาชน
ในการบรรลุเจตนาตามสิ่งของการพัฒนาประเทศส่วนหนึ่งนั้น ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกที่สำคัญในการผลักดันให้การบริหารและการบริการสาธารณะส่งผลดี
พื่นของประชาชน และดำเนินการให้การกิจของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุตามวัตถุประสงค์
(ศิริวัตน์ บุปชาเจริญ. 2555 : 91)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้น
ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมอีก
(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่
ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมีเจตนา湿润เพื่อกระจาย
อำนาจการปกครอง การบริหาร และการตัดสินใจของรัฐบาลส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปสู่
ประชาชนในพื้นที่ระดับตำบล เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้ได้แก่ไขปัญหา และ
สนองตอบความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมทางด้านการปกครอง การบริหาร
ที่เรียกว่า การปกครองตามระบบของประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็น
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด คือ มีสมาชิกสภาและผู้บริหาร
ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในตำบล มีการบริหารงานโดยให้ประชาชนเข้าไป
มีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตัดสินใจ กำหนดทิศทาง และวางแผนพัฒนาตำบล
กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารงาน
ก็ย่อมสามารถที่จะแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นระดับตำบลตรง
เป้าหมายและมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ประชาชนในตำบลมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธา
ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลของตน

การบริหารงานบุคคล หรือการจัดการทรัพยากรมนุษย์ภายในองค์การ ถือเป็นว่า
ส่วนหนึ่งของระบบในการบริหารงานภายในองค์การ ทั้งนี้ทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นปัจจัยที่
สำคัญขององค์การ เพราะทรัพยากรด้านกำลังคนเป็นพื้นฐานหนึ่งที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ในการ
บริหารองค์การ หากองค์การใดที่ขาดซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและประสิทธิภาพ
ในการทำงาน หรือไม่สามารถที่จะบริหารบุคลากรภายในองค์การของตนให้ปฏิบัติตามได้แล้ว
การบริหารองค์การก็ไม่สามารถที่จะบรรลุยังเป้าหมายที่วางไว้ได้ ความสำคัญการบริหารงาน
บุคคลเป็นความจำเป็นต่อองค์การ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งหลักการที่สำคัญ
ในการบริหารงานบุคคลภายในองค์การก็คือ ความพยายามที่จะต้องคงคุณให้กับที่มีความรู้
ความสามารถให้เข้ามาทำงานให้ได้ และนอกจากนี้ก็จะเป็นต้องมีการรักษาทรัพยากรมนุษย์

เหล่านี้ให้อยู่กับองค์การ พร้อมกับเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้แก่นักการขององค์การอยู่ตลอดเวลา (อธิบาย ก็อกผลและสุนามาลย์ ชาวนา. 2550 : 1) การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญยิ่งในระบบการปกครองท้องถิ่นด้วยเหตุผลสองประการ กล่าวคือ ในด้านหนึ่งระบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสะท้อนถึงระดับของความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอันจากในการจัดการเกี่ยวกับบุคคลการว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจมากน้อยเพียงใด ขณะที่ในอีกด้านหนึ่ง ระบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจะสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพทางการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีขีดความสามารถเพียงใด ทั้งนี้ พิจารณาจากศักยภาพของบุคคลการเป็นสำคัญ ดังนั้นการท่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถดำเนินกิจการต่าง ๆ ได้โดยอิสระและเดียวกันกับสามารถตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนภายในชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ก็จำต้องมีระบบบริหารงานบุคคลที่ดีและมีบุคคลการที่มีความรู้ความสามารถ (วสันต์ เหลืองประภัสสร. 2547 : 1)

การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันประสบปัญหาหลายประการทั้งในแง่ของโครงสร้าง ระบบการบริหารและกระบวนการ ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบโดยตรงต่อศักยภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งส่งผลกระทบไปยังการจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่นแต่ละแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งผลกระทบต่อขั้นตอนการทำงานและการแก้ไขปัญหา กำลังใจ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานจึงมีผลต่อความสำเร็จของงานและองค์การ องค์การได้ตามหากบุคคลการในองค์การไม่มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานก็จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลการปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพงานลดลง ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลการมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานสูงมีความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติ ส่งผลให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอันเภสัมเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้รับทราบปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลจากพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ในเรื่อง คือ 1) การสร้างบุคคลการเข้าสู่ตำแหน่ง ปัญหาในเรื่องความไม่เป็นเอกภาพในการสอบ การจัดสอบกันเองเปิดโอกาสให้เกิดความไม่โปร่งใส เช่น การเล่นพรรคเล่นพวก การทุจริตการสอบการใช้อิทธิพล เช่น การแต่งตั้งกรรมการสอบคัดเลือก/ คัดเลือก และกรรมการสัมภาษณ์ เป็นต้น 2) การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง/ ระดับในสายปฏิบัติของพนักงานส่วนตำบลในองค์การบริหารส่วนตำบลขาดเลือกทำได้ยาก

เนื่องจากไม่มีตัวแทนที่จะรองรับ โดยเฉพาะยิ่งกรณีของพนักงานส่วนตำบลในสายปฏิบัติการไปสู่ตำแหน่งในสายบริหารทำได้ยาก การให้สำนักงานแก่ผู้บริหารมากเกินไปในการใช้สำนักงานคุณพินิจในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง/ระดับ ขาดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการประเมินและอาจเกิดปัญหาความไม่ยุติธรรมและเกิดการเล่นพรครเด่นพอกซึ่งได้ 3) การโอนเข้าข่ายความคล่องตัวในการ โอนเข้าข่ายพนักงานส่วนตำบล บางครั้งพนักงานส่วนตำบลลูกกลั้นแก้ถึง ความคล่องตัวในการ โอนเข้าข่ายพนักงานส่วนตำบล บางครั้งพนักงานส่วนตำบลลูกกลั้นแก้ถึง จากผู้บริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบล โดยการไม่ยินยอมให้โอนเข้าส่งผลให้พนักงาน ส่วนตำบลไม่เจริญก้าวหน้าในหน้าที่ 4) โครงสร้างอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือ ลักษณะประจำตัวฯ ในเรื่องของอัตราเงินเดือนที่ไม่สอดคล้องเหมาะสมกับภาระการรองเชื้อ ภัยที่ประโยชน์ต่าง ๆ ในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อขั้นตอนการทำงาน นอกจากนี้ยังเป็นผลทำให้ขาดแรงจูงใจ ในการให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานกับห้องคุน 5) การพัฒนาบุคลากร มีข้อจำกัดในเรื่องของบุคลากร งบประมาณ ตลอดจนศักยภาพของห้องคุนเอง ขาดความเป็น อิสระจากส่วนกลาง ไม่มีหน่วยงานรองรับและทำหน้าที่เฉพาะในเรื่องการพัฒนาบุคลากร ท้องคุนโดยตรง ทำให้การดำเนินการที่ผ่านมาเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ไม่มีเอกภาพทำให้ หลายต่อหลายโครงการ และการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพให้แก่บุคลากรท้องคุน ที่ผ่านมาไม่ได้ผลเท่าที่ควร และ 6) กระบวนการทางวินัยและอุทธรณ์ พนักงานส่วนตำบล ยังขาดความรู้ความเข้าใจใน เรื่องการดำเนินการทางวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์ อันเป็นเหตุให้มี การดำเนินการทางวินัยไม่เป็นไปตามระเบียบและส่งผลให้มีปัญหาในเรื่องผลของการตั้งลงโทษ ทางวินัยว่ามีผลหรือไม่ ผู้บริหารมีอำนาจมากเกินไปอันเป็นเหตุให้เกิดความไม่เป็นธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์กรบริหาร ส่วนตำบลสมเด็จที่อยู่ในเขตอําเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัย ประเด็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอําเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยจะทำการวิจัยว่า พนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลมีแรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับใด และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบล มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างไร ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจใน การปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อนำข้อมูลเสนอต่อผู้บริหารเพื่อใช้ ประกอบการวางแผนปรับปรุงกระบวนการบริหารงานและพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลให้มีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมุติฐานการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. พนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามกรอบทฤษฎี 2 ปัจจัย (Two Factor Theory) ของไฮร์เซนเบอร์ก (Herzberg, 1959 : 45-49) ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปัจจัยจูงใจ 5 ประการ และปัจจัยค้าจูน 9 ประการ เป็นขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

1.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) ประกอบด้วย

- 1.1.1 ความสำเร็จของงาน
- 1.1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ
- 1.1.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ

- 1.1.4 ความรับผิดชอบ
- 1.1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่
- 1.2 ปัจจัยสำคัญ (Maintenance Factors) ประกอบด้วย
 - 1.2.1 เงินเดือนหรือค่าตอบแทน
 - 1.2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
 - 1.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
 - 1.2.4 สถานะของอาชีพ
 - 1.2.5 นโยบายและการบริหารงาน
 - 1.2.6 สภาพการทำงาน
 - 1.2.7 ความเป็นส่วนตัว
 - 1.2.8 ความมั่นคงในงาน
 - 1.2.9 การปักกรองบังคับบัญชา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 359 คน จาก 8 องค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 190 คน โดยใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างทางโยร์ ยามานะ (Yamane. 1973 : 727) และการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และการสุ่มอิสระง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสัมเด็จ องค์การบริหารส่วนตำบลสำเภา องค์การบริหารส่วนตำบลพลาเสวย องค์การบริหารส่วนตำบลหมูม่น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง องค์การบริหารส่วนตำบลมหาไชย และองค์การบริหารส่วนตำบลแขวงบากล

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ระหว่าง
เดือนตุลาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2556

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่คุณลักษณะของพนักงานองค์กร
บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเดิจ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวนเป็น

5.1.1 เพศ

5.1.2 ระดับการศึกษา

5.1.3 ตำแหน่งงาน

5.1.4 ประสบการณ์ในการทำงาน

5.1.5 รายได้

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
พนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเดิจ จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย ปัจจัย
จูงใจและปัจจัยค้า趣un ตามทฤษฎีของเฟรเดอร์ริก เออร์เซเบอร์ก (Frederick Herzberg) 14 ด้าน¹
ได้แก่

5.2.1 ความสำเร็จของงาน

5.2.2 การได้รับการยอมรับนับถือ

5.2.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ

5.2.4 ความรับผิดชอบ

5.2.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

5.2.6 เงินเดือนหรือค่าตอบแทน

5.2.7 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

5.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

5.2.9 สถานะของอาชีพ

5.2.10 นโยบายและการบริหารงาน

5.2.11 สภาพการทำงาน

5.2.12 ความเป็นส่วนตัว

5.2.13 ความมั่นคงในงาน

5.2.14 การปกป้องบังคับบัญชา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้มีคำศัพท์เฉพาะ หรือคำจำกัดความที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ประกอบด้วย

1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความต้องการความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ ลักษณะของงาน นโยบาย และการบริหาร การปักครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สภาพแวดล้อมในการทำงาน และเงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อหนุนของพนักงานองค์กรบริหารส่วนดำเนิน เหตุผลแอกอัมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

1.1 ความสำเร็จของงาน หมายถึง งานที่ปฏิบัติประสบความสำเร็จตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ และปฏิภานให้พร้อมแก่ไขปัญหาในการปฏิบัติงานต่างๆ ที่เกิดขึ้นจนเกิดความพอใจในผลงาน

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจ ในความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดการให้โอกาส การยอมรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะต่างๆ จากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

1.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ หมายถึง ลักษณะงานที่ส่งเสริมให้เกิดการ พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์และชูโรงให้ปฏิบัติงานสำเร็จ สอดคล้องและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ

1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความรับผิดชอบงานในหน้าที่ที่กำหนดไว้ใน มาตรฐานกำหนดตำแหน่งและได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา โดยมีความรู้ความสามารถ และความสนใจให้ไวในงานที่ปฏิบัติ มีอิสระในการตัดสินใจรวมทั้งมีอิทธิพลในการพัฒนา งานอย่างสม่ำเสมอ

1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง งานที่ปฏิบัติมีโอกาสส่งเสริม ให้เดือนตำแหน่งสูงขึ้น หน่วยงานมีความเป็นธรรมในระบบการพิจารณาความคิดความชอบ มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ในการปรับปรุงตำแหน่งหรือโยกย้ายตำแหน่งที่สูงกว่าเดิม

1.6 เงินเดือนหรือค่าตอบแทน หมายถึง เงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ได้รับ เหมาะสมกับภาระงานและคุณภาพของงาน และเพียงพอต่อการรองชีพในสภาพการณ์ ปัจจุบัน ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนักวาระการมีความเหมาะสม

1.7 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต หมายถึง ตำแหน่งที่ปฏิบัติ มีโอกาสก้าวหน้ากว่าสายงานอื่น และได้รับการส่งเสริมจากผู้บังคับบัญชาในการปรับปรุง ตำแหน่งหรือยกขั้นตำแหน่งที่ก้าวหน้ากว่าเดิม

1.8 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน การทำงานเป็นทีม ความสามัคคีใน องค์กร การช่วยเหลือ ความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี

1.9 สถานะของอาชีพ หมายถึง อาชีพที่ปฏิบัติเป็นพื้นฐานของสังคม มี เกียรติและศักดิ์ศรี สามารถนำชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล และมีความภาคภูมิใจในอาชีพนี้

1.10 นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง นโยบายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ที่หน่วยงานกำหนดไว้อย่างชัดเจนให้พนักงานปฏิบัติตาม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการมอบหมายงาน การวินิจฉัยสั่งการ การกำกับดูแล การควบคุม และเอาใจใส่ของผู้บังคับบัญชา

1.11 สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้ออำนวย ต่อการปฏิบัติงาน เช่น อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติงาน เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ และสิ่ง อันวยความสะดวกให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่นและผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ

1.12 ความเป็นส่วนตัว หมายถึง การทำงานทำให้ครอบครัวอบอุ่น และ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น บ้าน รถยนต์ และมีเวลาว่าง เพียงพอที่จะทำกิจกรรมกับครอบครัวในวันหยุด

1.13 ความมั่นคงในงาน หมายถึง งานที่ปฏิบัติมีความมั่นคง ยั่งยืนองค์การ ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อพนักงานอย่างสม่ำเสมอ และมีโอกาสจะถูกยกขั้นมาก

1.14 การปกป้องบังคับบัญชา หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชา มีความรู้ ความสามารถ จูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตาม มีความยุติธรรม มีภาวะผู้นำตลอด การให้คำปรึกษาแนะนำ และเปิดโอกาสให้เข้าพบได้สะดวกเป็นกันเอง

2. องค์กรปักธงส่วนห้องصنิ พยายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ สมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

3. อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ หมายถึง อำเภอหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจุบันตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดกาฬสินธุ์ ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ 40 กิโลเมตร มีขนาด พื้นที่ 465 ตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับอำเภอภูพานและอำเภอคุ้งบางกอก จังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอ漫nan ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอหัวยงชี
ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอสหัสขันธ์ และอำเภอคำม่วง

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่
อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ องค์การ
บริหารส่วนตำบลครีสมเด็จ องค์การบริหารส่วนตำบลลำหัวยหลัว องค์การบริหารส่วนตำบล
มาเสวาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง องค์การบริหารส่วนตำบลหมูม่น องค์การบริหาร
ส่วนตำบลหมาไชย และองค์การบริหารส่วนตำบลแขวงนาดาด

5. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหาร
ส่วนตำบลเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วยพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ
พนักงานชั่วคราวตามภารกิจและพนักงานชั่วคราวไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การ
บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ คือ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถ
ใช้เป็นข้อมูล เพื่อประกอบการนำเสนอผู้บังคับบัญชาในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงาน
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ และตอบสนองความต้องการ
ของผู้ปฏิบัติงานเพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. เพื่อให้ผู้สนใจใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อต่อยอดสาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ ต่อไป